

[Statsministeren.]

enskomstforhandlingerne. Hvorfor mon han siger sådan? Det er nok, fordi det alligevel er et ganske logisk og relevant synspunkt.

Må jeg så endelig sige, at det er jo ikke så enkelt, at man bare kan sige: ja men man kan jo da tage og vurdere principperne; selv om lønsummen skulle blive lidt større eller lidt mindre, kunne man jo godt have principperne. Jeg tror, det var hr. Ømann, der sagde: det er jo ikke technicalities, det drejer sig om. Jo, det er det nu i allerhøjeste grad. Stadig med det forbehold, at der kan komme forkerte efterretninger i dagbladene — jeg har set en enkelt i dag — så interesserer det mig da selvfølgelig at se, at man taler om — jeg aner ikke, om det bare er en meddelelse i avisen, eller det er relevant i overenskomstforhandlingerne — at der skal være tale om kvartalsmæssige justeringer over for lavtløns- og måske også ligelønsproblematikken. Ja men uden at vide noget om det, hvordan skulle man da kunne udforme i detaljer en prislovgivning i dag? Ingen ville kunne magte den opgave.

Hr. J. O. Krag bebrejdede os eller noterede i hvert fald, at vi havde sagt, at vi ville gøre noget ved lavtlønsproblematikken fra regeringens side, men det havde vi ikke gjort. Ja, det er jo en af de ting, der er fremme i dagbladet Politiken i dag. Jeg vil gerne om det sige, at spørgsmålet om at bidrage til en løsning af lavtlønsproblemet via statsfinanserne som bekendt indgik i regeringens oplæg til forhandlinger med arbejdsmarkedets parter den 22. september, og det er derfor selvsagt indgået i regeringens overvejelser. Det er imidlertid regeringens opfattelse, at når vi ikke har fået en henvendelse fra arbejdsmarkedets parter, er det, fordi LO ikke har ønsket at deltage i en henvendelse til regeringen om spørgsmålet, selv om vi lagde op til det den 22. september, og der har derfor ikke været baggrund for som led i overenskomstforhandlingerne at forfølge spørgsmålet nærmere.

Jeg må sammenfattende sige, at debatten her i dag som samrådene har bekræftet for mig, at der reelt ikke er grundlag for at anfægte regeringens, jeg synes logiske standpunkt, at det ikke er menneskeligt muligt at udarbejde en holdbar og samtidig effektiv prislovgivning, førend man kender resultatet på arbejdsmarkedet.

Haunstrup Clemmensen: Jeg har først et par ganske enkelte bemærkninger til hr. Sigsgaard, der gjorde nogle sarkastiske bemærkninger i anledning af, at jeg havde henvist til, at den private konkurrence var noget overordentlig væsentligt og afgørende i forbindelse med spørgsmålet om prisniveauet her i landet, og derefter sagde hr. Sigsgaard, at jeg jo bare kunne se på olieselskaberne, dér kunne jeg se, hvor lidt nytte man havde af privat konkurrence. Nu vil jeg for det første erindre om, at der lykkeligvis da har været konkurrence fra mindre selskabers side over for de store olieselskaber, men hvis hr. Sigsgaard havde gjort sig den ulejlighed at lytte til, hvad jeg sagde, så ville han have hørt, at jeg understregede, at der var behov for en overordentlig god lovgivning om tilsyn med monopoler, og derudover var der behov for en fri konkurrence. Jeg mener altså, der er behov for begge dele, og dér, hvor den frie konkurrence ikke eksisterer, ønsker naturligvis det konservative folkeparti en overordentlig klar monopolkontrol. Jeg beder om, at man medgiver også politiske modstandere, at de dog kan tænke nogenlunde hæderlige tanker af og til.

Må jeg derudover sige, at det blev fremhævet fra hr. Sigsgaards side, at man kunne jo bare se, hvor vældig mange aktieselskaber der havde underskud, og det måtte man tage som et eksempel på nye omgælder og nye misbrug. Jeg vil gerne fastslå så klart, som det er mig muligt, at det konservative folkeparti selvfølgelig ikke drømmer om at holde hånden over omgælder. Der har både i fjernsynet og på anden måde været fremhævet, i ejendommeligt form mange gange, sådanne omgælder, og dem ønsker vi naturligvis ramt. Vi har slet ikke noget ønske om, at omgælder skal skånes for lovgivningsmagtens indgreb, men jeg beder om, at man erindrer, at der også er overordentlig mange virksomheder, både personligt ejede og aktieselskaber, der i disse år har vanskeligheder og har underskud og har det kun alt for realitetsbetonet. Det er galt, når virksomhederne har for store overskud, det er galt, når de har underskud, det er næsten ved at være galt ustandselig, og man kunne måske her ønske en lidt mere nuanceret opfattelse selv fra den yderste venstrefløjs side.

Derudover har jeg nogle bemærkninger til